

پس چون هر دو تسلیم امر حق گشتند و او را (برای کشتن) به روی در افکند. (۱۰۳)

و ما در آن حال (که کارد به گلویش کشید) خطاب کردیم که ای ابراهیم، (۱۰۴)

تو مأموریت عالم رؤیا را انجام دادی (کارد را از گلویش بردار). ما نیکوکاران را چنین نیکو پاداش می‌دهیم. (۱۰۵)

این ابتلا همان امتحانی است که (حقیقت حال اهل ایمان را) روشن می‌کند (که در راه خدا از هر چیز می‌گذرند). (۱۰۶)

و بر او (گوسفندی فرستاده و) ذبح بزرگی فدا ساختیم. (۱۰۷)

و ثنای او را در میان آیندگان وا گذاردیم. (۱۰۸)

سلام و تحیت خدا بر ابراهیم باد. (۱۰۹)

ما نیکوان را این چنین پاداش نیکو می‌دهیم. (۱۱۰)

زیرا او از بندگان با ایمان ما بود. (۱۱۱)

و باز مژده‌ی فرزندش اسحاق را که پیغمبری از شایستگان است به او دادیم. (۱۱۲)

و بر ابراهیم و اسحاق برکت و خیر بسیار عطا کردیم، و از فرزندانشان برخی صالح و نیکوکار و برخی دانسته و آشکار به نفس خود ستمکار شدند. (۱۱۳)

و همانا ما بر موسی و هارون منت گذاردیم. (۱۱۴)

و هر دو را با قومشان از بلای بزرگ (فرعونیان) نجات دادیم. (۱۱۵)

و آنها را یاری دادیم تا (بر فرعونیان) به حقیقت غالب شدند. (۱۱۶)

و به آن دو (پیغمبر) کتاب (تورات) روشن بیان را عطا کردیم. (۱۱۷)

و هر دو را به راه راست (خداپرستی) هدایت کردیم. (۱۱۸)

و برایشان نام نیک در میان آیندگان باقی گذاردیم. (۱۱۹)

سلام و تحیت بر موسی و هارون باد. (۱۲۰)

ما چنین نیکوان را پاداش نیکو می‌دهیم. (۱۲۱)

زیرا هر دو از بندگان خاص با ایمان ما بودند. (۱۲۲)

و همانا الیاس یکی از رسولان بزرگ خدا بود. (۱۲۳)

وقتی که قومش را گفت: آیا خداترس و پرهیزکار نمی‌شوید (که ترک بت و خودپرستی کنید)؟
(۱۲۴)

آیا بت بعل نام را (خدا) می‌خوانید و خدای بهترین آفریننده عالم را ترک می‌گویید؟ (۱۲۵)

همان خدایی که آفریننده شما و پدران گذشته شماست (نه بتان جماد). (۱۲۶)